

ZA PRVI MAJ V RIM IN PO OSREDNJI ITALIJI

Po lanskem osvajanju južne Italije in letošnjem Viaregiu se Boža in Miran Rožman kar ne moreta posloviti od njima bližnje Italije. Tako sta tudi za letošnje prvomajske praznike pripravila obisk Rima. Dogovor o tem je bil sklenjen sicer že lani, tokrat pa so se nam pridružili še Neva in Marijan Macarol iz Ilirske Bistrice, novopečena člana CCS Olga Vaukner in Andrej Janc iz Celja ter Ivica in Vojko Žerjal iz Pliskovice, ki sta se pridružila Miranu in Boži, saj sama (še) nimata avtodoma. Seveda pa tudi moja žena Damjana Rovn, ki si je verjetno najbolj želela videti to večno mesto. Tako smo se v Sežani vsi zbrali že v ponedeljek, na pot pa odšli naslednji dan, za nekatere zelo zgodaj zjutraj – ob osmih.

25.4.2017 – Sežana, Perugia – 505 km

PZA Perugia - **43.0978,12.384**

P Perugia - **43.106,12.3932**

V Sežani so nas že na vse zgodaj prebudili komunalci, ki so ravno v tistem času želeli zamenjati razbit pokrov od kanalizacije, saj smo prenočili kar na javnem parkirišču pri gostilni pri Dragici tik ob Rožmanovih. Seveda smo takoj krenili na avtocesto, kjer zaradi praznika v Italiji skorajda ni bilo nobenega tovornjaka. Na avtocesti smo se enkrat ustavili na bencinskem servisu, kjer smo lahko ugotovili, da postajališče za avtodomarje ne deluje, da je zaprto, čeprav je imelo urejen odtok za umazano vodo in priključek za čisto. Seveda pa nič od tega ni delovalo in je bil dostop onemogočen.

Potem smo po Bologni zapustili avtocesto in se vozili po stari Adriatiki. Tokrat je bila brez tovornjakov, zato pa je bilo toliko več avtodomarjev, ki so se vračali s podaljšanega vikenda. Na enem od počivališč smo se okrepčali, potem pa nadaljevali do Perugia. Tam smo naredili kar nekaj krogov po starem delu mesta, kljub temu parkirišča nismo našli. Zato smo se potem spustili v dolino, kjer smo zasedli še bolj novo in neprepolno postajališče za avtodome. Res lepo urejeno, za kar smo plačali 18 evrov, v tej ceni je bil vključen tudi električni priključek.

Sledil je spoznavni večer z od doma prineseno hrano in pijačo. Potem smo se nekateri peš odpravili proti staremu delu mesta na hribu, a v temi kmalu omagali in se raje vrnili nazaj v varno zavetje AD.

Naše potovanje se je začelo v Sežani

Lepo urejen PZA Perugia

26.4.2017 – Perugia, Tivoli, Rim – 235 km

P Tivoli v mestu - **41.9586,12.804**

P Tivoli vila Adriana - **41.9476,12.7747**

PZA LPG Roma - **41.8758,12.5556**

Zjutraj smo se zgodaj odpravili do tovarne čokolade Perugina. Ker nas niso z AD pustili na tovarniško dvorišče, smo malce po balkansko zasedli parkirišče pri bližnjem vrtcu in od tam odšli v muzej čokolade. Vstopnina je bila 7 evrov po osebi, saj nas je bilo deset in so nas šteli kot skupino. Res je bilo kaj videti, sledila je še obilna degustacija njihovih dobrot, ogled proizvodnje, ki je še stala, za zaključek pa šoping v njihovi trgovini. Seveda smo vsi odšli s polnimi vrečkami sladkih Bacijev in drugih čokoladnih sladkarij.

Moški del ekipe po obisku Perugine

Baciji tudi za ženski del ekipe

Potem smo pot nadaljevali po regionalnih cestah proti Tivoliju. Vmes smo malo zavili še na avtocesto, potem spet dol, se spet obračali po centru Tivolija in končno našli veliko in brezplačno parkirišče, kjer je bilo dovoljeno tudi za avtodome. Dve posadki sta pri tem iskanju odnehali in sta odšli proti vili Adriana na vznožju Tivolija. Midva z Miranom pa sva svoje potnike pustila v mestu, sama odšla do parkirišča, potem pa se peš vrnila v center. Pot ni bila naporna, niti ne tako dolga kot sva pričakovala, kljub temu sva se odločila, da namesto 8 evra za ogled vile d'Este raje nameniva ta denar za veliko porketo in hladno pivo. Drugi del ekipe je šel na ogled čudovite vile s prekrasnim vrtom. Ob odhodu je meni uspelo zaviti ulico prezgodaj, tako da sem se z veliko muko izvil iz mestnega središča, ozkih enosmernih ulic in polnih pešcev. Potem smo se le našli vsi skupaj pri velikem parkirišču pri vili Adriana, ki pa ga ponoči zaprejo in spanje na njem ni mogoče. Je pa po aplikaciji park4night v bližini tudi manjše parkirišče, kjer je možno prespati. Mi smo po avtocesti nadaljevali do Rima in se zvečer nastanili v velikem PZA-ju LGP Roma, kjer je Boža prej rezervirala prostor. Ta sicer ni bil povsem zaseden, saj lahko sprejme kar 200 avtomotov. Nočitev je bila 18 evrov, dnevno pa še dva evra turistične takse na osebo.

Italijanski Tivoli je pod Unescovo zaščito

Slastni porketi se je težko upreti

27.4.2017 - Rim

Zjutraj smo se kmalu odpravili v mesto, da bi se izognili gneči za vstop v Vatikanski muzej. Na recepciji PZA smo se oskrbeli s podatki, kako potovati, prijazni lastniki imajo to pripravljeno kar na listih, da ne bi kdo pozabil. Nakupili smo tudi tridnevni oziroma 72 urni Roma pass (38,5 €), s katerim smo imeli plačan javni prevoz v Rimu, brezplačen ogled dveh muzejev in popuste v nekaterih drugih. Med temi seveda ni bilo Vatikanskega muzeja. Zanj nismo imeli niti kart in ko smo se hoteli po balkansko vrniti sredi dolge veste čakajočih, so nam ti jasno dali vedeti, kje je njen konec. Tako smo se prepustili agentom, ki so nam uredili, da smo dobili karte preko turistične agencije in tako mimo vrste takoj prišli v muzej. Resda smo to malo preplačali, saj bi bilo ceneje, če bi to uredili preko interneta (on line), doplačali le 5 evrov in bi bili spet deležni obiska brez čakanja v vrsti. Kljub preplačilu smo bili seveda vsi zelo zadovoljni, da nam ni bilo potrebno stati v vrsti, pa še na dežju. No, naj še povem, da smo se do centra mesta pripeljali s tramvajem, ki stoji nedaleč od PZA, lahko bi šli tudi z avtobusom, od tam pa smo uporabili podzemno železnico, kjer je bila velika gneča in smo le s težavo vstopili v isti vlak. Vatikanski muzej je res velik, tako da ogled traja kar precej časa. Mi nismo vzeli vodiča, niti avdio vodenja, saj bi sicer porabili še več časa. Je res kaj videti, predmetov iz vsega sveta, umetnin, slik, kipov, tapiserij, zemljevidov... Tako da si na koncu krepko utrujen, žejen in lačen. Pa še potem moraš čakati, da si lahko kupiš hrano in pijačo.

Za preskok čakajočih v vrsti moraš plačati

Obisk Vatikanskega muzeja te utruji

Iz muzeja smo šli v Vatikan, kjer smo si želeli ogledati baziliko svetega Petra. Njen ogled je sicer brezplačen, vendar je bila vrsta za vstop dolga več sto metrov, tako da se za obisk nismo odločili. Tako smo se raje sprehodili do Angelskega gradu, kjer smo uporabili Roma pass in si ga dodobra ogledali. Povzpeli smo se tudi na njegovo zgornjo teraso, ki jo krasi velik kip angela in s katere je lep razgled na mesto. Rim je bil sicer varovan z vojsko in policijo, ki so blokirali ulice in trge, sicer pa niso nikogar pregledovali.

Potem smo iz gradu zelo počasi krenili do trga Navona, ki ga krasi velik obelisk in fontana. Od tam pa do Panteona, velike katedrale, katere značilnost je okrogla odprtina sredi kupole, skozi katero prodira svetloba in osvetljuje celo katedralo. En del ekipe se je pred dežjem zatekel v picerijo Minerva na Piazza della Rotonda, kjer smo se okrepčali. Utrueni smo potem skupaj poiskali prenapolnjen avtobus, s katerim smo se pripeljali do začetne postaje tramvaja, od tam pa do PZA LGP Roma, kjer smo utrujeni obležali v AD, saj je zunaj deževalo.

28.4.2017 - Rim

V petek smo malce dlje počivali, saj ni bil nihče navdušen, da bi za obisk galerije Borgeze vstali bolj zgodaj, pa še deževalo je. Tako smo proti mestu odšli šele po enajsti uri. Spet najprej tramvaj, potem podzemna in avtobus. Ko smo izstopili, smo ugotovili, da smo res prišli v bližino vile Borgeze, nikakor pa ne njene galerije, ki je na povsem drugem koncu posestva. Tako smo raje peš krenili na Ljudski trg (Piazza del Popolo), od tam pa po Via del Corso proti Beneškemu trgu (Piazza Venezia).

Obvezno slikanje pred Španskimi stopnicami

Pred fontano Trevi je vedno gneča

Seveda smo zavili še na Španske stopnice in do cerkve, ki stoji nad njimi. Tam so bile nekatere deležne tudi rdečih vrtnic, ki so jih morali seveda kupiti njuni partnerji. Obiskali smo tudi Fontano Trevi, kjer je bila kot običajno velika gneča. Zato smo raje krenili naprej, se v bližnjem lokalju s hitro hrano okrepčali s slastno porketo, od tam pa prišli na Beneški trg. Tu smo občudovali impozantno zgradbo, v kateri je muzej, številni stebri, kipi junakov in konjenikov. Vstop je brezplačen, plačaš le za en del muzeja (5 evrov).

Od tu smo krenili mimo najstarejših rimskih ostankov proti Koloseju. Tam so se nekateri odločili, da imajo za ta dan dovolj, drugi smo si ogledali areno, ki je res velika, vendar v zelo slabem stanju, čeprav jo menda že vrsto let počasi obnavljajo. Potem smo šli najvztrajnejši še do rimskega foruma, nato pa s podzemno in tramvajem nazaj v naš PZA. Tam je bilo že vse pripravljeno, da proslavimo Vojkov rojstni dan in obletnico poroke Neve in Marijana. Za zaključek lepega dne smo bili deležni še čudovitega sončnega zahoda in velike mavrice.

Mogočen muzej na Beneškem trgu

Kolosej je potreben temeljite obnove

29.4.2017 - Rim

V soboto smo se odločili, da gremo v mesto v dveh skupinah, da se ne čakamo preveč. Moja skupina je krenila malce kasneje, saj sem moral izprazniti še odpadno vodo iz AD, naliti novo vodo... Po prihodu na železniško postajo smo najprej zavili v tamkajšnji bife, kjer so imeli čudovito kavo, internet in sploh je bilo prijetno. Potem smo s podzemno nadaljevali do prve postaje - Trga republike (Piazza della Repubblica). Tu smo krenili po Via Nazionale proti Beneškemu trgu, si vmes pogledali še nekaj cerkev in zgradb, potem pa po številnih stopnicah vstopili v muzej Capitolini. Tu hranijo številne predmete povezane z zgodovino Rima. Seveda tudi znamenito volkuljo, ki je hranila dvojčka Romula in Rema.

Po napornem obisku muzeja smo krenili proti otoku Tiberina, ki leži seveda na reki Tiberi. Vmes smo si seveda vzeli še čas za kosilo v restavraciji Il Portico. Potem smo zakrožili še malo po mestu, se vozili s tramvajem, da bi na koncu po dolgem pešačenju le pristali pri Baziliki Marije Snežne na trgu Svete Marije Snežne. Bazilika je bila seveda zaprta za turiste, saj je v njej potekala maša. Zato smo se zadovoljili z njeno zunanostjo in porcijo sladoleda. Sledil je še obisk našega bifeja na železniški postaji, od tam pa po že ustaljeni poti v PZA Roma.

Volkulja je v muzeju Capitolini

Najstarejši del Rima iz Rimskega obdobja

30.4.2017- Rim, Bagnoregio, Saturnia – 215 km

P Bagnoregio - **42.6279,12.0865**

PZA L'Alveare del Pinzi Saturnia - **42.6562,11.5035**

V nedeljo smo se zjutraj spakirali in odšli iz Rima. Že nedaleč od PZA smo naleteli na bencinsko črpalko Agip, kjer je bil daleč najcenejši dizel - 1,32 evra. Seveda smo vsi napolnili rezervoarje in po avtocesti krenili proti kraju Bagnoregio. Tam so imeli ravno sejem, ki se je resda zaključeval, tako da nismo mogli do parkirišča, ki smo si ga vnesli v navigacijo. Tako smo slučajno odkrili drugega, kjer je bilo dovoljeno tudi za avtodome. Resda je bil prepoln, a smo kljub temu našli prostor za naše. Tu smo srečali tudi avtodomarje iz Zasavja, ki sicer niso bili člani CCS, se pa že dolgo klatijo po svetu. Za uro parkiranja smo odšteli 1,5 evra.

S parkirišča smo peš krenili skozi stari del mesta proti etruščanskemu mestecu Civita, ki leži na vzpetini. Do njega vodi pešpot, vendar je po njej več kot uro hoda, tako da se za obisk nismo odločili. Raje smo nadaljevali mimo velikega Bolsenskega jezera (Lago di Bolsena) do Saturnije. Tu smo se utaborili v PZA L'Alveare del Pinzi, kjer 24 urno bivanje stane le 14 evrov na AD. V tej ceni je vključen tudi prevoz z mini busom do naravnih term Saturnia. Te so poleg nekdanjega mlina, dober kilometer oddaljene od PZA-ja. Gre za termalni potok, ki dela slapove in pod njim zanimive tolmune, v katerih se ljudje brezplačno po mili volji namakajo. Baje je vse skupaj tudi

zdravilno, okrogli kamenčki so za masažo, obstaja pa tudi nekakšno blato za obloge. Nekateri smo del tega preizkusili, voda je bila prijetno topla, ljudi pa je bilo zvečer precej manj, kot čez dan, ko se jih je tam gnetlo neverjetno veliko. Zvečer smo pripravili še poslovilno večerjo, zaradi ohladitve pa smo se kmalu pobrali v avtodome.

Etruščansko mesto Civita di Bagnoregio

Saturnia - kopanje v termalni vodi

1.5.2017 – Saturnia, Occhiobello, Sežana – 577 km

PZA La Quercia Saturnia - **42.6672,11.5052**

PZA Occhiobello - **44.9196,11.5767**

Na praznik dela smo se odločili, da se na poti domov še enkrat skupaj ustavimo in postrgamo svoje zaloge hrane. Za cilj smo si izbrali nekaterim že znano lokacijo pri Treh mlinih v kraju Occhiobello ob reki Pad. Do tja smo vozili po lokalnih cestah neskončno dolgo. Del poti je bila gorska cesta, del je bilo gradbišče nove avtoceste, potem pa smo le prišli na avtocesto. Zadnji del potovanja je padal tudi dež, tako da je bila vsaj zame vožnja že utrujajoča. Pri treh mlinih smo spojili dve tendi in pripravili kosilo. Medtem je nehalo deževati, pokazalo se je sonca, tako da smo nadaljevali proti domu oziroma našemu skupnemu izhodišču Sežani.

Obisk Rima in drugih krajev na naši poti je minil brez težav. Malce smo se zgubljali zaradi navigacije, sicer pa je bilo prijetno in smo tudi veliko videli in spoznali. Z žeparji nismo imeli opravka, v Rimu smo videli le nekaj beračev, nobenih drogerašev in nihče ni silil v nas. Skratka vse skrite bojazni so bile odveč, tako da obisk Rima priporočam vsakomur, ki ima dovolj kondicije in volje. Kajti v Rimu je res kaj videti, okusiti in spoznati. In ker je Rim večni, bo zagotovo tako tudi naslednja stoletja.

Zaključek potovanja ob reki Pad - Occhiobello

Za konec je na nas posijalo še sonce

Ekipa v Rimu: Ivica, Damjana, Boža, Neva, Marijan, Miran, Andrej, Olga in Vojko

Naredili smo **1532 km**, naša povprečna poraba pa je bila pod 10 litrov na 100 kilometrov. Ostalih stroškov nisem sešteval, ne cestnine, ne postajališč, ne vstopnin. Te se pač odvisne od vsakega posebej, njegovih potreb in želja.

Goran Rovan

PZA LGP Roma